

ved Juletid vedtog de forenede jydsk Landboforeninger paa deres Delegeretmøde enstemmigt en Opfordring til Rigsdagen om at gennemføre enten det Forslag, som nogle Medlemmer af Tinget havde fremsat, eller dog et lignende. Jeg tror derfor at turde sige, at naar det Lovforslag bliver gennemført, som Flertallet indstiller, vil det blive hilst med Glæde og Tilfredshed af et ikke ringe Antal af vort Lands Jorddykere, der faktisk har lidt stor økonomisk Skade ved, at vi ikke har haft nogen Lovgivning af den omhandlede Natur. Denne Sag blev meget omhyggeligt drøftet ved første Behandling, den var da Genstand for en Debat, der, saa vidt jeg ved, med nogen Rette paa det Tidspunkt kunde betegnes som Rigsdagens største Debat i denne Samling. Jeg skal derfor her nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg varmt anbefaler Tinget at stemme for Udvalgsflertallets Forslag.

Kofoed: Ogsaa jeg skal af Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt fatte mig meget kort. Som den ærede Ordfører (Andreasen) gjorde opmærksom paa, har Udvalget delt sig i et Flertal og to Mindretal, og paa det største Mindretals Vegne vil jeg fremsætte nogle Bemærkninger til Motivering af dette Mindretals Standpunkt. Vi kan være med til ad Lovgivningens Vej at yde de Egne og de Landmænd i disse, som i særlig Grad lider under Raageplagen, en Hjælp til at bekæmpe Raagerens overhaandtagende Mængde, for saa vidt denne betyder en virkelig alvorlig Skade for Landbruget.

Ligesom den ærede Ordfører maa jeg takke ærede Medlemmer af Udvalget for den Redebonhed, hvormed der er forhandlet mellem dem, der stod paa det Standpunkt, som jeg er Ordfører for, og dem, der nærmest sluttede sig til Forslagsstillerne. Denne Redebonhed har givet det Resultat, at Flertallets og Mindretallets Forslag kun afviger forholdsvis lidt fra hinanden — jeg siger forholdsvis, idet jeg tænker paa den Diskussion, der fandt Sted ved første Behandling, og hvor der tilsyneladende ikke var megen Udsigt til, at vi overhovedet skulde kunne naa et Resultat paa noget Punkt. Jeg vil ogsaa sige Forslagsstillerne Tak, fordi de helt og holdent har forladt det Lovforslag, de indbragte her

i Tinget. Dette anerkender jeg, thi det var et meget uheldigt Lovforslag.

Maa jeg dernæst gøre opmærksom paa, at det er meget misvisende, naar Flertallet i Betænkningen siger, at det er et Flertal, der stiller Forslag om at affatte Lovforslaget saaledes, at det bliver Kommunalbestyrrelserne og ikke Retsbetjentene, der kommer til at iværksætte de paagældende Foranstaltninger. Det er ikke et Flertal, der stiller dette Forslag; hele Udvalget er enigt om det. Det er et af de Punkter, hvor vi er naaet til fuld Forstaaelse, og det er fra vor Side, at Kravet er blevet fremsat. Jeg takker de Herrer fra den anden Side for, at de er gaaet med til den Bestemmelse.

Vi har ligeledes naaet Enighed om, at det ikke skal være Statskassen, der afholder en Del af Udgifterne. Deri ligger efter min Mening underforstaaet, at man ikke regner Raageplagen for en Landeplage, til hvis Bekæmpelse Statskassens Midler bør benyttes. Forskellen mellem Mindretallets og Flertallets Stilling ligger deri, at vi har tillagt Amtsraadenes Stilling en noget større Vægt end Flertallet. I alle Tilfælde, i hvilke der opnaas en mindelig Overenskomst mellem Ejeren af Raagekolonien og Kommunen, skal man ikke henvende sig til Amtet, det er vi enige om. Og den af Flertallet foreslaaede Fremgangsmaade er her af samme Art som vor. Den Jordbruger, som mener at have lidt Skade, klager til sin Kommunalbestyrelse, og denne lader Hegn- og Vejsynsmændene foretage det Skøn, som Flertallets Ordfører (Andreasen) talte om, og efter at have modtaget Indberetning fra disse Hegn- og Vejsynsmænd tager Kommunalbestyrelsen Bestemmelse om, hvorvidt den vil fremme Sagen. Finder den sig foranlediget dertil, anmoder den Ejeren af Raagekolonien om at lade Rederne ødelægge, og hvis han godvilligt gaar med dertil, er Forberedelserne altsaa til Ende, og Raagekrigen kan tage sin Begyndelse. Saa langt er vi enige. Men saa skilles Flertallets og Mindretallets Veje. Hvis Ejeren nemlig ikke kan komme overens med Kommunen, og der saaledes skal anvendes Tvangsforanstaltninger for, at Udryddelsen kan blive sat i Værk, giver Flertallet Kommunalbestyrelsen fri Bane overfor Ejeren, medens vi derimod foreslaar, at Sogneraadet skal ind-